

[Ingerlise Koefoed]

form af manglende skatte- og afgiftsindkomster og voksende udgifter til dagpenge.

Jeg er ikke enig med hr. Camre, når han siger, at medicinen mod dette er at optage indenlandske statslån. Det er ikke medicin; indenlandske statslån er et symptom på, at der er noget galt; det er et sygdomstegn. Kuren imod statsunderskuddet er selvfølgelig ikke i det lange løb at udstede indenlandske statsgældsbeviser og statsobligationer, men at få produktion og beskæftigelse i gang, og hvordan det så i realiteten skal kunne lade sig gøre, og hvordan man skal kunne finansiere et fremstød for beskæftigelsen, håber jeg at vi meget snart kommer til at diskutere. Jeg håber faktisk, at vi kommer til at diskutere det indgående, inden vi om en måneds tid står her og skal have vedtaget et finanslovsforslag.

Men selv om der nu skulle komme den meget ønskelige vækst i beskæftigelsen på de meget vigtige områder, vil man jo ikke, hvad enten man er konservativ eller tilhører fremskridtspartiet eller venstre, lige med et snup-tag kunne få klaret underskuddet på budgettet. Der må gøres et eller andet, og det »et eller andet« er bl.a. stadig væk at give finansministeren lov til at udstede statsobligationer og statsgældsbeviser – forhåbentlig i mindre og mindre mængde år for år.

Vi tror altså ikke på, at disse bemyndigelser kan undgås, men vi spørger selvfølgelig os selv, om så store bemyndigelser og så store udstedelser af papirer, som finder sted i de senere år, nu også er nødvendige. Er det stadig rigtigt at opretholde den aftale, som findes mellem regeringen og Nationalbanken om, at der skal udstedes statspapirer for op til 80-90 pct. af underskuddet?

Jeg har sendt nogle spørgsmål over til finansministeren om disse ting, og jeg har i dag fået et svar på et af mine spørgsmål, men jeg venter endnu et skøn fra ministeren om, hvad det vil betyde for renten, for inflationen, for beskæftigelsen og måske også for skattetrykket, hvis man i stedet for at give bemyndigelse på op til 80-90 pct. gav bemyndigelse til 50, 60 eller 70 pct. af underskuddet?

Glensgård (FP):

Advarsel! Det bør man sige, når man skal diskutere et lovforslag fra finansministeren

om bemyndigelse til at optage for 10 mill. kr. statsobligationer i timen; det ligger i den størrelsesorden. Advarsel! Det skal man sige, fordi en gennemførelse af denne lovgivning vil være at bedrage investorerne. Vi ved alle, at vi her i midten af 1980'erne nødvendigvis må foretage os én af to ting, hvis man skal fortsætte med socialdemokratisk politik.

Den ene mulighed er at starte en kæmpeinflation, i en størrelsesorden som den, man har kendt til på Island; det betyder ikke noget, at vi skal betale det tilbage, hvis vi har 50-60 pct.s inflation om året.

Den anden mulighed, hvis man fortsætter med socialdemokratisk politik, er, at man må meddele investorerne, at de må indgå en moratorieordning. Moratorieordningen kan bestå i, at vi tilbagebetaler med 50 pct., eller den kan bestå i, at de statsobligationer, der løber helt til på den anden side af årtusindskiftet, forlænges med 20 eller 30 år. Men det er et af de mulige resultater, som vil blive en konsekvens, hvis vi giver hr. Mogens Camre og hans ligetænkende ret til at fortsætte med den økonomiske politik, der er lagt op til.

Det er jo rablende vanvittigt at tænke sig til, at man år efter år forøger og forøger lånoptagelsen i det danske samfund. Fru Ingerlise Koefoed sagde, at man nok måtte gøre det, men måtte håbe, det blev mindre og mindre. Nej, det her er snebolden, der er sat i gang, og hvis vi ikke går ind med en kraftigt ændret økonomisk politik, får vi ikke snebolden stoppet.

Renterne af den gældsætning, som vi har pådraget os selv i løbet af de sidste fire år, er nu blevet så kolossale, at vi stort set ikke kan overse dem. Der er nogle af os, der endnu husker daværende finansminister Anders Andersen sige: ja, vi har haft en oliekrise, vi må nødvendigvis i et enkelt finansår acceptere en mindre indenlands lånoptagelse på nogle få milliarder kroner – så vidt jeg husker, sagde finansministeren dengang 3 mia kr. – men det var spørgsmålet om et enkelt år. Men den idé, der blev kastet ind fra venstre på daværende tidspunkt, skal jeg love for er blevet oplugt af socialdemokraterne. Nu er det ikke 3 mia kr. om året, nej, nu er det 3 mia kr. hver 14. dag, og næste år skal man ikke med socialdemokratisk politik søge om at få lov til at optage 80 mia kr. i indenlandske statslån, nej, det viser sig, at denne regering er nødt til at komme igen i november og si-